

Er droomt een stad
in het oosten van 't land
van vroegere, glorierijke dagen;
waar soms op school
- met nieuwsgierige jool -
de kinderen naar vragen.

Dan vertelt er een meester
over slagen en strijd
om de oude vesting, die dagen
met een bisschop voorop
tegen de boer met z'n schop,
omdat Drenthen om vrijheden vragen.

Nu droomt er een stad
in het oosten van het land,
de tijd is voorbijgeleden.
Een oud kasteel,
een stukje gracht,
een vesting is langzaam verleden.

Er was een band,
er is een band,
tussen Coevorden en Vancouver gesmeden.
De mens van toen,
de mens van nu,
een herleving van toen in het heden.

Staat straks ons kasteel,
wat kleiner, niet veel,
temidden van huizenkastelen,
dan is van tijden her,
van een afstand zo ver,
een vriendschapsband samen te delen.

Er werkt een stad
in het westen van 't land
aan komende glorierijke dagen;
het verleden is kort,
de historie is klein,
er komen kinderen met vragen.

Dan vertelt er een meester
over vroegere tijd,
hoe van ver kolonisten kwamen.
Uit Holland, uit Drenthe,
uit Coevorden ook
naar het land van de Indianen.

Een bruisende stad
aan de andere kant
van de grote draaiende aarde,
de baai, de rivier,
de mens, z'n vertier,
waar de naam een herinnering bewaarde.

Hans Roest - tekst

Albert W. J. Petstra - tekening